

Embede, og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Minister, naar han skal overveje Sagen noget nøjere, saa ogsaa vil kunne gaa ind derpaa. Jeg skal i alt Fald ikke have noget imod det. — Hvorvidt det foreslaaede Antal Inspektører er tilstrækkeligt, om de ville kunne overkomme Arbejdet, er ikke let for os at have nogen Mening om. Man kan kun gaa ud fra, at naar den højtærede Minister har kunnet gaa ind paa Forslaget om at nøjes med disse 3, det da er overvejet af ham i Samraad med sagkyndige, som ville være i Stand til at bedømme dette Forhold. Derfor kan jeg slaa mig til Ro dermed. Skulde det saa senere vise sig, at Arbejdet overstiger deres Kræfter, maatte der vel være en Udvej i saa Henseende.

Hvad der kan spares paa Lønningerne ved at gennemføre denne Ordning, vil jeg se helt bort fra, det betragter jeg som en underordnet Sag; for om man sparer de 4—5,000 Kr., eller hvor meget det er, spiller ingen Rolle. Det er ikke det, det gælder om. Det gælder om at faa en Ordning, saaledes at de store Byggeføretagender og overhovedet Byggeriet, som sorterer under de civile Ministerier, kunne blive udførte paa økonomisk Maade. Ærede Medlemmer have vel set, at et Medlem i det andet Ting under Forhandlingerne fremsatte den Oplysning, at der ved den Tilbygning, som skal udføres ved Vordingborg Sindsygeanstalt, blev tilkaldt en praktisk Mand; og ved at han kom til at gennemgaa hele Byggeføretaget, viste det sig, at der maatte kunne spares 50,000 Kr., eller at man var i Stand til at udvide Bygningen saaledes for det samme Beløb, at der kunde oprettes 12—14 Senge mere. Det er det, jeg kalder Besparelse. Naar man kan faa praktiske Mænd dragne ind sammen med de teoretisk uddannede, tror jeg, at der derigennem vil kunne opnaas Beparelser, som jeg antager ville have en ganske anderledes Betydning end de faa Tusind Kroner, der kunne spares ved at gennemføre denne Ordning.

De Bygninger, som der her skal føres Tilsyn med, falde jo i 2 Afdelinger, den første er dem, der have historisk og kunstnerisk Værdi. Hertil er det ganske rigtigt, at man skal have Folk, der have Forstand paa at behandle dem, saa at de kunne vedligeholde og restaurere dem, eller, hvis der er Tale om at opføre Nybygninger, da at sørge for, at det bliver gjort paa en saadan Maade, at det i alle Henseender er rigtigt. Den anden Afdeling,

som falder ind under Tilsynet og Bestyrelsen, er de ganske almindelige Bygninger, Embedsboliger, Tjenesteboliger, og hvad der nu kan sættes i Klasse dermed. Der behøves hverken kunstnerisk eller stor teknisk Indsigt til at bedømme, hvorledes disse Bygninger skulle vedligeholdes. Jeg bemærkede vel, at det ærede Medlem, der først talte, var inde paa, at en teknisk kyndig Mand vilde være i Stand til at sørge for Vedligeholdelsen af disse Bygninger paa en saadan Maade, at man bedst kunde være tjent med at have ham, og at det ikke burde overgives til en almindelig Landhaandværker, da man derved i Tidens Løb muligvis vilde komme til kort, saa at det vilde blive for kostbart, idet Arbejdet ikke vilde blive udført paa tilfredsstillende Maade. Jeg kan ikke helt dele denne Betragtning, thi det er dog sikkert nok, at nu om Stunder have vi omkring paa Landet Landhaandværkere, som ere lige saa dygtige til det Arbejde som de, der arbejde inde i Byerne. De allerfleste, eller i alt Fald en stor Del af dem, have gennemgaaet teknisk Skole og have dog faaet nogen Forstand paa at arbejde efter, hvad der bliver dem forelagt af Tegninger o. s. v.; de allerfleste af dem have arbejdet i Købstederne og ere altsaa inde i, hvorledes der arbejdes der, og hvorledes Arbejdet udføres under, hvad man kalder tilstrækkelig kyndig Ledelse. Naar disse saa nedsætte sig ude paa Landet, indser jeg ikke, at der er noget som helst i Vejen for, at man kan henvende sig til dem om at udføre dette eller hint Arbejde, selvfølgelig enten under Inspektørernes eller Konduktørernes Tilsyn. Og jeg vil tro, at man derigennem mange Gange vilde være i Stand til at spare en hel Del i Modsætning til, naar man lader Byarbejderne tage ud paa Landet, da disse saa ville have en saa meget større Løn, hvilket er en Følge af, at de maa kræve en større Lønning for deres Arbejde, naar de skulle leve borte fra Hjemmet. — Jeg mener altsaa, at man vil være i Stand til gennem en forstandig Ordning af hele dette Spørgsmaal, saaledes som det er skitseret i dette Lovforslag, at komme til at gennemføre det hele saaledes, at der vil kunne blive en ikke ringe økonomisk Fordel derved.

Det er mig en Tilfredsstillelse, at Lovforslaget gaar ud paa, at man skal bort fra Honorarer ved Procenter af, hvad det koster at udføre dette eller hint Arbejde. Thi selv om vedkommende kun har gjort, hvad der skal gøres, er en saa-